PROIECT INTERCULTURAL DE LECTURĂ, SCRIERE ȘI ARTĂ TEATRALĂ

Prof.dr. Luminița Cristina CAZACU

Colegiul Național BP HASDEU - Buzău

Experimentul ce urmează a fi prezentat vizează trecerea de la actul lecturii la cel al interpretării textului și jocului scenic pentru copilul de gimnaziu. El face parte dintr-un proiect mai vast (patru ani) ce a avut în vedere participarea în fiecare an la festivalul de teatru *„ Eugen IONESCU„*, precum și publicarea unui număr din revista clasei, aferent fiecărui an de gimnaziu.

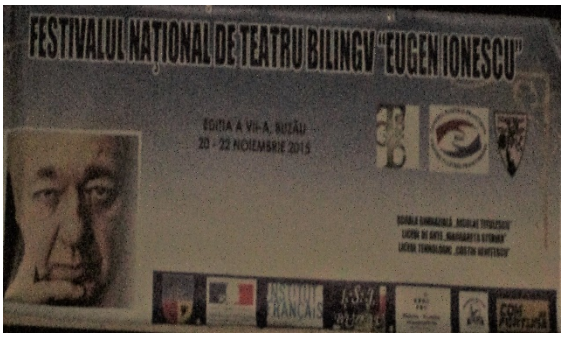
Scopul cercetării este , în primul rând, adaptarea cerințelor de redactare specifice stilului jurnalistic la vârsta elevului. Este evident că s-a ținut seama de faptul că abilitățile de redactare și producere de text literar și nonliterar sunt în legătura cu abilitățile de lectură și cu efortul intelectual pe care este dispus elevul să-l facă.

Textul literar se distinge de textul nonliterar în funcție de cele patru unități fundamentale ale literaturii, condiții ale *„literalității„*: mimesisul, expresivitatea, receptivitatea și retorica.

Alegerea textelor VIAȚA CA O POVESTE de Sânziana Popescu și BASMANIA de Valentin Nicolau s-a făcut în baza unor calități: număr relativ mic de pagini, vocabular accesibil, expresiv, diverse semnificații oferite, mesaj generos, posibilitatea de a fi interpretat scenic, prin urmare, capacitatea de a stârni interesul acestei grupe de vârstă.

Să nu uităm că gustul pentru lectură al celor mici ar trebui să ne trimită mai des la genul oarecum abandonat, anume literatura pentru copii. Nu poate fi neglijat faptul că best-seller-urile HARRY POTTER ori STĂPÂNUL

INELELOR au impus o reconsiderare a percepției.

Ca atare, literatura pentru copii nu se află într-o situație deloc roz, atât la nivelul producției autohtone, cît și al receptării. Am încercat *experiențe* reușite de lectură cu acești copii de gimnaziu, în cadrul unor ore dedicate special studierii structurilor textuale gramatice. Este extraordinar cum acești copii au înțeles în urma parcurgerii textelor propuse că am devenit cu toții prea repede maturi, că ne îndepărtăm de copilărie că nu mai știm să ne amintim cum era când citeam *Povești nemuritoare, Basmele românilor , Cuore/inimă de copil, Fram/ ursul polar, La Medeleni* și atâtea cărți fabuloase. Au recunoscut și ei că suntem conectați la ritmul necruțător al vieții de fiecare zi și uităm că poveștile copilăriei trebuie să-și păstreze rolul și funcția lor în sufletele noastre, pentru că ele reprezintă primul contact cu literatura, cea mai frumoasă dintre toate lumile posibile.

Este posibil să uităm cărțile de povești, au dorit să transmită acești adolescenți prin jocul lor scenic, prin atelierele lor de redactare și înțelegere a textului literar, *dar nu vom uita experiențele plăcute ce ne-au adus împreună, prin care am crescut, ne-am transformat, am visat și ne-am înnobilat sufletește.* Emoția răsfoirii textelor , la prima lectură, mirosul proaspăt de cerneală tipografică, primele repetiții cu trupa , nerăbdarea cu care își rosteau replicile, timpul care,, *nu prea ținea cu noi*,, atunci când eram împreună , modul atât de personal prin care ei știau să retrăiască poveștile din cele două cărți, iată câteva din ,,*clipele oprite*,, de noi pentru voi.

Finalitatea cercetării are în vedere raportarea adecvată la cerințele de vârstă ale elevilor, la preferințele lor (ce și cum li se cere să lucreze, să interpreteze, să redacteze, cum să se transpună

în pielea personajelor) și analiza rezultatelor scontate de profesor prin lectura ghidată și lectura neghidată.

În consecință, încheierea proiectului constă în extragerea concluziilor referitoare la tipul de lectură, respectiv formele de redactare pentru articolele necesare revistei – lectura inocentă, text din text, lectura interpretativă, text despre text, memorial de călătorie, cronică de film, interviu și, de ce nu, *lectura scenică* (jocuri de rol). Elevii au intrat foarte repede în universul basmelor și al jocurilor de rol.

Adolescenții interpretează textul și înțeleg arta într-o manieră proprie, specifică vârstei lor. Sunt ingenioși, creativi, ușor mimetici , dar întotdeauna autentici.

Bibliografie:

1. Chiru, Irena, *COMUNICAREA INTERPERSONALĂ*, Ed. Tritonic, București, 2003;
2. Ionescu-Ruxăndoi, Liliana, *LIMBAJ ŞI COMUNICARE.ELEMENTE DE PRAGMATICĂ LINGVISTICĂ*, Ed.ALL, București, 2003;
3. Pavis, Patrice, *DICTIONNAIRE DU THEÂTRE*, Edissiones sociales, Paris, 1998.